

Nơi yên bình trong trái tim Mẹ yêu

Cư sĩ Liên Hoa

Dẫn bước vào đời như đi trong biển mộng, xô đẩy, dằn co, nắm níu và để rồi không có gì tồn tại vĩnh viễn. Thành trụ hoại không... như lớp sóng vô thường, nhưng chư Phật vì lòng thương, nguyện lớn vẫn đi trong huyền mộng để đưa bàn tay nâng đỡ sinh linh, như tấm lòng của bà mẹ ôm con vào lòng.

Mỗi người là một ốc đảo của tự thân, dẫn bước trên đường nghiệp quả, để làm nên một sinh tử kỳ diệu cho chính mình và người, ở trong đó, có tấm lòng của bà mẹ, của Đấng Từ Tôn, có đức Phật của tâm mình, là bông hoa đẹp dâng tặng cuộc đời, để dù sóng to gió lớn, vẫn rạt rào hơi biển yên bình, thanh thoát....

*Em có về đâu, biển đời xô đẩy
Bàn tay mơn, nắm níu mộng thơ xuân
Một bước đi, trùng dương lời réo gọi
Hãy dừng chân, chuyển hoá một tâm tình*

*Biển có động, ngàn đời xưa yên tịnh
Ngôn ngữ nào rơi rụng giữa chân tâm
Để về sau là suối nguồn tâm mẹ
Một lúc về, ngủ giấc mộng ấm êm*

Ngày .. tháng ... năm...